

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/h5v4dc>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / [@xevi_xirgo](https://twitter.com/xevi_xirgo)

I ens dona lliçons?

A Felipe González, ja ho vaig explicar en una altra ocasió, el vaig arribar a admirar durant un temps. Queia bé, aquest home. Conservo encara una fotografia que m'hi vaig fer on sortim tots dos, junts, somrients, en una visita que va fer a Girona. No va voler cap entrevista per al diari, però a canvi em va permetre deu minuts de conversa. Eren els noranta i jo ja devia patir la síndrome d'Estocolm, perquè quan em van enviar la foto, uns dies més tard, la vaig fer enquadrar. No cada dia et fotografiaves somrient amb un president. Com tots vostès, l'he anat seguint tots aquests anys, a Felipe González. Hi ha qui guanya, amb el temps. No és el cas. L'han sentit com sovint pontifica i ens dona lliçons des de les tribunes que visita? Amb aquest to burlesc, irònic, que tant s'atreveix a tractar els independentistes de radicals eixelebrats com a carregar contra els seus succes-

“Amb quina autoritat moral ens parla, Felipe González? I el PSOE, no li pensa demanar explicacions?”

sors en el càrrec intentant dinamitar els acords de govern? Però què s'ha cregut? Ens dona lliçons, aquest senyor, quan gràcies a uns informes desclassificats de la CIA acabem de saber (de confirmar, de fet) que ell era el senyor X dels GAL? Quina talla moral té, aquest home, que mentre ens dona lliçons sabem (confirmem) que sí, que

ell va acordar o estava d'acord amb la creació del grup de mercenaris amb la intenció de combatre ETA? “González està d'acord amb la formació d'un grup de mercenaris sota el control de l'exèrcit per combatre els terroristes al marge de la llei [...] amb la missió d'assassinar els dirigents d'ETA a Espanya i França.” Textual de l'informe de la CIA ara desclassificat. Assassina-ven gent, els del GAL. Si és que en tenia cap, quina autoritat moral, política o personal li queda, a aquest home? Més Mallorca, Compromís, els comuns, Bildu (i suposo que ho faran uns quants grups parlamentaris més) ja han demanat que l'expresident comparegui al Congrés per donar explicacions. Espero que ho faci el PSOE, també (és una ironia). Una vergonya, tot plegat. El que diu la CIA i el que amaguen tots els diaris de Madrid. Ja ho hauria hagut de fer abans, però he decidit desfer la foto en un calaix.

De reüll

Emma Ansola

El millor mestre

Vaig arribar a la redacció de Mataró tot just quan marxaves cap a Barcelona a estrenar local però encara vaig ser a temps d'assistir al teu sopar de comiat. Aquella nit, fa gairebé vint anys, vaig descobrir amb ulls oberts i incrèduls el reguitzell d'històries i anècdotes que t'acompanyaven i que poc temps després reviuríem i engrèixaries al carrer Tàpies fins que, a desgrat de molts, et va arribar la jubilació anticipada i només et deixaves veure de tant en tant per Diputació. Els llibres, una de les teves grans passions, omplien la taula i els

Et passava de tot, Cuyàs, perquè, vam descobrir, estimaves la vida i la gent

prestatges del despatx que sempre vas mantenir obert de bat a bat ja fos per escoltar-nos les penes, comentar la notícia del dia, una pel·lícula recent que havies vist o l'última anècdota que t'havia passat i que ens explicaves amb el teu segell tan particular. Perquè, el cert, Manuel, és que et podia passar

de tot, ja que, com vam anar descobrint, gaudies de la vida, t'hi embolicaves, n'apreciaves els petits detalls que t'agradava compartir, explicar i que exigies que també nosaltres col·loquéssim en els nostres escrits i en les nostres vides. T'agradava la gent i les seves obres, rituals i construccions; ens parlaves de la teva estimada Atenes, on un cop hi vas poder fer nit i adormir-te mirant l'Acropolis o el teu esotèric monestir de Sant Miquel de Cuixà. Estimaves la vida, tan fàcil i tan complicat com això! Ah! et vaig fer cas i vaig incloure *L'Home tranquil* de John Ford al treball de poesia pastoral, gràcies!

Les cares de la notícia

DIPUTAT DEL PSOE AL CONGRÉS

Odon Elorza Ètica política

El diputat socialista basc va sol·licitar al Congrés no cobrar la dieta de 1.900 euros mensuals per a desplaçament durant l'estat d'alarma, perquè ha estat confinat al seu domicili. No li han fet cas per raons burocràtiques, però hi ha insistit. L'ètica i la coherència van molt cares en la política.

PRESIDENT DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Juan José González Rivas El TC, ara al ralenti

L'aparell judicial de l'Estat segueix el seu full de ruta repressiu amb els encausats per l'1-O. Quan convé, ho deixa tot i accelera terminis; quan convé, com ara, el TC entreté i demora *sine die* els recursos dels condemnats perquè la justícia europea no pugui dir-hi la seva fins passats uns anys.

PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ GALA-SALVADOR DALÍ

Jordi Mercader Miró Dalí sostenible

L'11 de juliol tornaran a obrir els tres centres del triangle dalinià: el Teatre Museu de Figueres, el castell de Púbol i la casa de Portlligat, a Cadaqués, després de més de 120 dies de tancament per la pandèmia. La salut econòmica de la fundació ha permès superar per ara aquesta crisi.

EDITORIAL

El blindatge del règim borbònic

La mesa del Congrés dels Diputats ha tombat per quarta vegada l'intent de crear una comissió per investigar els indicis de corrupció que afecten la corona, en la persona del rei emèrit, Joan Carles I. Fins ara, l'argument era que la figura del rei era inviolable, tal com diu la Constitució; aquest cop, però, la tesi dels lletrats de la cambra és que els fets que es volen investigar –cobrament de comissions–, tot i ser posteriors a l'abdicació, tindrien origen durant el regnat. El resultat és la impunitat sobre fets presumptament delictius i l'opacitat política per evitar-ne l'exposició als ciutadans.

El cas té una branca judicial, i una altra de mediàtica, però no perquè la justícia espanyola l'hagi endegat, ni perquè el periodisme d'investigació espanyol n'hagi fet objectiu. Han estat la fiscalia suïssa i la premsa internacional els qui ho han fet i la fiscalia espanyola ha acabat obrint diligències, per bé que el perfil baix i la discreció de la seva actuació en aquest cas semblen més encaminats a cobrir l'expedient, a controlar l'afer i a frenar-lo tant com pugui que no pas a arribar fins al final per escatir l'abast dels fets.

L'objectiu últim és blindar el rei Felip VI i amb ell la continuïtat del règim borbònic restaurat per la dictadura franquista i validat com a condició 'sine qua non' en la Constitució de 1978. El PSOE i el PP, com a partits troncats d'aquest règim i majoritaris al Congrés, hi estan compromesos i això inclou protegir els reis i la corona, malgrat que això suposi un colossal exercici d'hipocresia quan es predica la tolerància zero amb la corrupció, l'imperi de la llei o una justícia igual per a tothom. La incògnita és si defensar la impunitat del rei emèrit contra l'evidència és la millor manera de protegir el regnat de Felip VI i la continuïtat de la monarquia.